

selvstændigt erhvervsdrivende, der bliver midlertidigt ledige, vil udsætte sig selv for den risiko, der vil være forbundet med at overtræde ovennævnte regler.

Det kan i praksis være vanskeligt at afhænde de til en virksomhed hørende driftsmidler på kort tid. Dette betyder, at tidspunktet for opnåelse af retten til dagpenge flyttes langt ind i ledighedsperioden, såfremt den nuværende administrative praksis fastholdes.

Det kan ikke anses for hensigtsmæssigt at tvinge selvstændigt erhvervsdrivende til at afhænde virksomhedens driftsmidler, hvilket ofte medfører urimelige tab, hvilket især vil være gældende ved et midlertidigt ophør. Ved momsafmelding vil driftsmidlerne være at anse for overgået til privat anvendelse. Såfremt tabet ved afhændelse af driftsmidlerne overstiger den forventede dagpengeydelse, vil selvstændigt erhvervsdrivende i realiteten være afskåret fra at opnå dagpenge ved kortere ledighed.

Svar (10/2 97)

Arbejdsministeren (Karen Jespersen, fg.):

Forudsætningen for udbetaling af dagpenge ved midlertidigt ophør er, at virksomheden er tvunget til at lukke på grund af begivenheder, der ligger uden for den almindelige erhvervsrisiko, og at begivenheden ikke kan tilregnes den selvstændige.

Karakteren af dokumentationen afhænger af den konkrete situation. Momsafmelding alene vil aldrig kunne dokumentere årsagen til den midlertidige lukning. Erklæringen fra offentlige myndigheder eller forsikringselskaber om den indtrufne begivenhed anerkendes derimod.

Som jeg beskrev i svaret til spørgsmål S 841, stilles der ikke krav om momsafmelding eller salg af driftsmidler ved midlertidigt ophør.

Spm. nr. S 1250

Til indenrigsministeren (29/1 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange kommuner der fortsat ikke har indført kommunale tilbud om tandpleje til ældre og handicappede og for, hvad ministeriet har foretaget sig og vil foretage sig i anledning af, at et stort antal kom-

muner ikke har overholdt lovgivningen herom?«

Begrundelse

Der har i de senere år været en række eksempler på, at kommunerne ikke overholder lovgivningen, bl.a. på områderne hjemmehjælp og ægte plejehjemspladser. Folketinget vedtog ved lov, at der pr. 1. juli 1994 skulle etableres kommunale tilbud om tandlægebehandling til ældre og handicappede. I december 1996 kunne det konstateres, at der var 115 kommuner, der ikke havde gennemført ordningen, hvilket er uacceptabelt.

Svar (5/2 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har i min egenskab af sundhedsminister den 30. januar 1997 besvaret spørgsmål nr. 63, stillet af Folketingets Sundhedsudvalg. I svaret – som jeg i dag har sendt kopi af til spørgeren – er der redegjort for Sundhedsministeriets undersøgelser af, i hvilket omfang kommunerne har etableret den omsorgstandpleje, som der i henhold til § 4 i lov om tandpleje mv. (lovbekendtgørelse nr. 411 af 26. maj 1994) er pligt til.

Ifølge Sundhedsministeriets undersøgelser har 219 ud af landets 275 kommuner pr. 2. januar 1997 gennemført omsorgstandplejeordningen. Der er imidlertid 19 kommuner, som endnu ikke har besvaret en henvendelse fra Sundhedsministeriet om gennemførelse af ordningen. Disse kommuner er Sundhedsministeriet i gang med at indhente svar fra.

Det fremgår endvidere af besvarelsen, at Sundhedsministeriet, når kommunernes svar foreligger, vil tage stilling til, hvilke initiativer der skal tages for at sikre, at alle kommuner efterlever lovgivningens regler om omsorgstandpleje.

I henhold til § 47, stk. 2, i den kommunale styrelseslov (jf. lovbekendtgørelse nr. 615 af 18. juli 1995) varetages det almindelige tilsyn med kommunerne af de tilsynsråd, der er nedsat for hvert amt.

En af de muligheder, som Sundhedsministeriet må overveje, såfremt der fortsat er kommuner, der ikke efterlever lovgivningens regler om omsorgstandpleje, er således at rette henvendelse til tilsynsrådene.